

En stat, der forpligter sig efter den nye konvention, skal som nævnt kriminalisere rekruttering og oplæring til terrorisme mv.⁴⁸⁾ Lovforslaget tager udgangspunkt i den helt korrekte opfattelse, at disse pligter »i et vist omfang« kan anses for opfyldt i kraft af den gældende bestemmelse i § 114 b. Med lovforslaget undergår denne overmåde vidtgående bestemmelse en sproglig forenkling og flyttes til § 114 e, der retter sig mod den, som »i øvrigt fremmer virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå« handlinger omfattet af de foranstående paragrafer.⁴⁹⁾ I lyset heraf konstaterer Justitsministeriet, at rekruttering til terrorisme således vil kunne straffes i visse tilfælde, nemlig når der er tale om at hverve en person til en handling, der er omfattet af de i paragraffen citerede bestemmelser, og »der samtidig er tale om en situation, hvor der rekrutteres til en organisation eller gruppe med henblik på at medvirke til, at en eller flere terrorhandlinger begås af organisationen eller gruppen.« I fortsættelse heraf hedder det så, at paragraffen ikke omfatter tilfælde, hvor en person »hverves til at begå terrorhandlinger, uden at den pågældende derved samtidig medvirker til at fremme den kriminelle virksomhed eller det fælles formål for en terrorgruppe«. En tilsvarende redegørelse gives med hensyn til strafansvar for oplæring. Ministeriet konkluderer i begge henseender, at dansk ratifikation af konventionen derfor vil nødvendiggøre en ændring af straffeloven på de nævnte punkter.

Straffelovrådet erklærede sig uden at gå ind i nærmere overvejelser enig i Justitsministeriets redegørelse, dog med den tilføjelse, at kriminaliseringspligten opfyldes ved den almindelige medvirkensbestemmelse i straffelovens § 23 sammenholdt med § 21, »i det omfang der er tale om hvervning eller oplæring til konkretiserede terrorhandlinger«.⁵⁰⁾

Lovforarbejderne er på dette punkt usædvanlig uklare og knappe.⁵¹⁾ Det henstår som ganske uvist, hvad det egentlig er for en del af konventionsforpligtelserne, der ikke er opfyldt med de gældende bestemmelser. En nærmere afklaring heraf har væsentlig betydning, når det tages i betragtning, at der er tale om kriminalisering af forhold, som kan have en særdeles fjern tilknytning til de terrorhandlinger, som det grundlæggende drejer sig om at forebygge – og efter lovforslaget ovenikøbet også til nogle mere eller

mindre beslægtede lovovertrædelser på et temmelig ubestemt område.

Justitsministeriets bemærkninger kan sigte til to helt forskelligartede problemstillinger. Den ene har at gøre med spørgsmålet om det eventuelle behov for kriminalisering af forberedende handlinger til enkeltmandsvirksomhed, idet den eksisterende bestemmelse om fremme af terrorhandlinger samt om støtte mv. til sådanne⁵²⁾ alene omfatter fremme af en gruppes virksomhed. Den anden problemstilling vedrører spørgsmålet om mulige forudsætninger vedrørende konkretisering af hververens/læremesterens forsæt i relation til den ultimative terrorhandling – og efter forslaget tillige andre *terrorist offences*. At domme efter sammenhængen i de nævnte bemærkninger samt det forhold, at lovforslaget lægger op til udvidelser, der indebærer kriminalisering af forberedende handlinger til enkeltmandsvirksomhed, er det mest nærliggende at antage, at de knytter sig til førstnævnte problemstilling; men sikkert er dette på ingen måde, og lovgiver er ikke ret godt tjent med en så kryptisk forklaring om, hvad det er, de gældende bestemmelser ikke omfatter.

13. Artikel 6 om *recruitment for terrorism* skaber en pligt til kriminalisering af to former for hvervning. Den ene drejer sig om at hverve en person til »at begå eller deltage i begåelsen af« *a terrorist offence*. Den anden drejer sig om at hverve en person til at slutte sig til en gruppe for at bidrage til, at gruppen begår en eller flere *terrorist offences*. Som påpeget af Straffelovrådet er disse former for hvervning allerede strafbare i kraft af de almindelige regler om medvirken og forsøg, hvis der er tale om fornøden konkretisering af en *terrorist offence*.⁵³⁾ Det kan derfor tænkes, at tanken med bemærkningerne i forarbejderne til lovforslaget har været at pege på et behov for kriminalisering af hvervning til aktiviteter, som hververen ikke har gjort sig særlig konkrete forestillinger om, endsige kommunikeret særlig specifikt eller entydigt om til den hvervede.

Samme problemstilling rejser sig i relation til konventionens artikel 7 om *training for terrorism*. Her drejer det sig om at oplære nogen med henblik på, at vedkommende ved hjælp af den tillærte teknik begår eller bidrager til begåelsen af *a terrorist offence*.